

KLAGANDE

AA

Ombud: Skattejurist Lennart Staberg
PwC
113 97 Stockholm

MOTPART

Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Stockholms län dom den 26 november 2009 i mål nr 9672-08, 9676-08, 9689-08 och 9690-08, se bilaga A

SAKEN

Eftertaxering samt skattetillägg för taxeringsåret 2004
Inkomsttaxering samt skattetillägg för taxeringsåret 2005
Inkomsttaxering för taxeringsåren 2006-2007
Ersättning för kostnader enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet och yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten.

YRKANDEN M.M.

AA fullföljer sin talan, yrkar ersättning för kostnader i kammarrätten med 45 000 kr för 18 timmars arbete och anför bl.a. följande. Det framgår inte vilket rättsligt stöd länsrätten har för att anse att lånet från försäkringsbolaget inte är ett lån utan ett uttag från försäkringen. Varken länsrätten eller Skatteverket har gjort någon försäkrings- eller civilrättslig analys av lånet. Det finns inte förutsättningar för att göra en s.k. genomsyn. Skatteverket har inte åberopat att de redovisade räntorna inte betalats kontant utan endast lagts till skulden som grund för att vägra avdrag. Länsrätten har lagt denna, inte åberopade grund, till grund för sin dom. Länsrättens domskäl är dessutom i sak felaktiga. De rättsfall som länsrätten åberopat har inte något med frågan att göra.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Fråga i målen är om AA vid beräkningen av förmögenhet är berättigad till avdrag för skuld till XX Ltd (XX) och om han vid inkomsttaxeringen är berättigad till avdrag för ränteutgifter för nämnda skuld till XX.

För taxeringsåret 2004 är fråga om eftertaxering och skattetillägg och för taxeringsåret 2005 skattetillägg. Det är Skatteverket som ska styrka att AA lämnat oriktig uppgift i sina inkomstdeklarationer för att grund för eftertaxering och skattetillägg ska föreligga. Verket ska styrka att AA lämnat oriktig uppgift genom att göra avdrag för skulder och ränteutgifter. I 3 kap. 1 § 7 lag (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter anges bl.a. att en självdeklaration ska innehålla de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta ett korrekt taxeringsbeslut.

Kammarrätten konstaterar att AA som bilaga till sin inkomstdeklaration år 2004 bifogat låneavtal mellan det kapitalförsäkringsbolag som sedan köptes av XX och AA. Bifogat finns också en revers utställd av AA och accepterad av kapitalförsäkringsbolaget. I dessa handlingar anges att kapitalförsäkringsbolaget lånat ut de aktuella beloppen med kapitalförsäkringen som säkerhet. Det framgår dock inte att den påstådda skulden till kapitalförsäkringsbolaget tagits upp som en tillgång i AAs kapitalförsäkring eller att kapitalförsäkringen varit en s.k. unit link kapitalförsäkring. AA har inte till sin inkomstdeklaration år 2005 bifogat någon av nämnda handlingar. AA har därmed inte lämnat de uppgifter Skatteverket behövt för att bedöma avdragsyrkandena och kunna fatta ett korrekt taxeringsbeslut. Kammarrätten finner det därmed styrkt att AA genom att yrka avdrag för skuld respektive ränteutgifter lämnat oriktig uppgift eftersom någon avdragsgill skuld respektive ränteutgift inte föreligger. Det framstår inte heller som uppenbart oskäligt att eftertaxera AA år 2004. Grund för eftertaxering och skattetillägg har därmed förelagat. Överklagandet i dessa delar ska därför avslås.

För själva taxeringsfrågan för taxeringsåren 2005-2007 är fråga om omprövning, för dessa år har AA bevisbördan för att rätt till avdrag föreligger. Han ska göra sannolikt att skuld föreligger och att han haft ifrågavarande ränteutgifter.

AA har i sina deklARATIONER vid förmögenhetsberäkning (taxeringsåren 2005-2007) gjort avdrag för skuld till XX. Vidare har han gjort avdrag för ränteutgifter till XX (taxeringsåren 2005-2006). Till stöd för avdragsyrkandena har AA åberopat låneavtal mellan honom och kapitalförsäkringsbolaget samt upprättade reverser.

Denna typ av handlingar är som utgångspunkt tillräckliga för att göra avdragsrätten sannolik när rättshandlingarna företagits mellan oberoende parter på kommersiella villkor.

I förevarande fall har dock lånet tagits från det kapitalförsäkringsbolag, XX, som äger de underliggande tillgångarna i kapitalförsäkringen. För denna typ av s.k. unit link kapitalförsäkringar gäller att försäkringstagaren själv styr vilka placeringar och andra rättshandlingar som görs i kapitalförsäkringen. För att det ska kunna anses sannolikt att det varit fråga om lån och inte om uttag ur kapitalförsäkringen bör det enligt kammarrättens mening krävas att den skattskyldige gör sannolikt att det i kapitalförsäkringen inte skett en förmögenhetsminskning som motsvarar det lån för vilket yrkas avdrag. Detta innebär inte en s.k. genomsyn utan är enbart en fråga om den bevisning som bör krävas för att ett visst förhållande ska anses sannolikt vid ordinarie omprövning.

Skatteverket har efterfrågat kontoutdrag avseende åren 1998 och 1999 då utbetalningarna av de påstådda lånen skedde. AA har kunnat presentera både äldre och yngre handlingar men har uppgett att han inte sparar handlingar från dessa år. Kammarrätten finner vid sådana förhållanden att AA inte gjort sannolikt att det varit fråga om ett lån. Han kan därför inte medges skuldavdrag eller avdrag för ränteutgifter avseende detta påstådda lån. Överklagandet i dessa delar ska således avslås.

Ersättning för kostnader

AA har inte vunnit bifall till sin talan och då andra skäl att medge ersättning enligt 3 § ersättningslagen inte heller föreligger ska överklagandet i denna del samt yrkandet om ersättning i kammarrätten

avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, (formulär 3) se bilaga B

Jerry Eriksson
lagman
ordförande

Patricia Schömer
kammarrättsråd

Marc Gren
tf assessor
referent

**LÄNSRÄTTEN I
STOCKHOLMS LÄN**
Skatteavdelningen

DOM
2009-11-26
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
9672-08
9676-08
9689-08
9690-08
Enhet 1

KLAGANDE

AA

Ombud: Advokat Lennart Staberg
Öhrlings Pricewaterhouse Coopers
113 97 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
106 61 Stockholm

ÖVERKLAGADE BESLUT

Skatteverkets omprövningsbeslut fattade den 21 december 2006, den 18 december 2007 samt den 15 februari 2008, bilagor 1-4

SAKEN

Eftertaxering 2004
Inkomsttaxering 2005 – 2007
Skattetillegg
Kostnadsersättning

Skatteverkets dnr 440-4772-09, 440-4773-09, 440-4774-09, 440-4775-09

DOMSLUT

Länsrätten avslår överklagandena.

Länsrätten avslår yrkandet om ersättning för kostnader i målen.

Dok.Id 437067

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: lansrattenistockholm@dom.se	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-15:00

DE ÖVERKLAGADE BESLUTEN

Skatteverket har, genom de överklagade besluten för taxeringsåren 2004-2007, vid beräkning av förmögenhet vägrat AA avdrag för skulder till XX Ltd. Vidare har Skatteverket för taxeringsåren 2004 – 2006 vägrat AA avdrag för räntor avse-ende dessa skulder. Skatteverket har också, avseende taxeringsåren 2004

och 2005 påfört skattetillägg med 40 procent på den skatt som belöper på AAs fastställda skattepliktiga förmögenhet, samt på den skatt som belöper på de icke medgivna ränteavdragen. Beslutet avseende taxeringsåret 2004 utgör eftertaxering.

Se Skatteverkets beslut, bilagorna 1-4.

YRKANDEN OCH GRUNDER M.M

Taxeringsår 2004

AA yrkar, såvitt avser taxeringsår 2004, i första hand att länsrätten undanröjer Skatteverkets beslut och i andra hand att han ska taxeras i enlighet med avlämnad deklaration. Vidare yrkar han att påfört skattetillägg ska undanröjas alternativt efterges. Grunden för förstahandsyrkandet är att beslutet fattats i strid med 4 kap. 18 § andra stycket taxeringslagen (1990:324). Grunden för andrahandsyrkandet är att hans avdrag i deklarationen är fullt korrekt och ska medges.

Taxeringsår 2005

Såvitt avser taxeringsår 2005 yrkar han att han ska taxeras i enlighet med avlämnad deklaration. Grunden för hans yrkande är att yrkade avdrag i

deklarationen är korrekta och ska medges. Vidare yrkar han att påfört skattetillägg ska undanröjas alternativt efterges.

Taxeringsår 2006

För taxeringsår 2005 yrkar han att han ska taxeras i enlighet med avlämnad deklARATION. Grunden för hans yrkande är att yrkade avdrag i deklARATIONEN är korrekta och ska medges.

Taxeringsår 2007

Såvitt avser taxeringsår 2007 yrkar han att han vid förmögenhetstaxeringen ska medges avdrag för upptagen skuld om 50 000 000 kr till XX Ltd. Grunden för hans yrkande är att yrkat avdrag i deklARATIONEN är korrekt och därför ska medges.

Övriga yrkanden

Vidare yrkar han ersättning för sina kostnader i målen med totalt 247 500 kr.

Till utveckling av sin talan anför han bl.a. följande.

I förarbetena till TL anges, som exempel på när eftertaxering är uppenbart oskälig, fall då Skatteverket vid en tidigare taxering utrett och granskat t.ex. ett avdragsyrkande som rör en komplicerad frågeställning, och efter denna utredning godkänt avdragsyrkandet, den skattskyldige har förlitat sig på Skatteverkets bedömning och därför fortsatt att deklarerat på samma sätt.

I förevarande fall granskade och utredde Skatteverket frågan redan vid taxeringen 2002. Verket godkände då skulden som avdragsgill i förmögen-

hetsskattehänseende och räntan som avdragsgill. Han lämnade utförlig muntlig och skriftlig information till Skatteverket avseende kapitalförsäkringen, lånet från försäkringsgivaren med kapitalförsäkringen som säkerhet och ränteutgifterna. I och med att Skatteverket efter utredning accepterade låneskulden och ränteutgifterna, fanns det givetvis inte någon anledning för honom att i efterföljande års deklARATIONER mer ingående informera om kapitalförsäkringen och låneskulden. Skatteverket hade ej heller några invändningar vid granskningen av taxeringen år 2003. I samband med taxeringen 2004 har Skatteverket ånyo ställt frågor. Han har besvarat dessa och givit in efterfrågad dokumentation. Frågeställningen har gällt samma sak som granskades vid 2002 års taxering.

Skatteverket infortrade en mängd uppgifter och handlingar vid utredningen taxeringsåret 2002. Därtill har Skatteverket fått beskrivning av omständigheterna kring kapitalförsäkringen och låneskulden per telefon vid två tillfällen. Tjänsteanteckningar från dessa telefonsamtal saknas dock hos Skatteverket. Vid sådant förhållande kan det inte gå ut över den skattskyldige att det inte i efterhand kan fastställas exakt vilken information Skatteverket har fått del av.

Skatteverket har inte stöd vare sig i civilrätten eller skatterätten för att med genomsyn "anse" att ett lån från ett försäkringsbolag, med kapitalförsäkring som säkerhet, är ett uttag ur kapitalförsäkringen.

Den aktuella kapitalförsäkringen är av portföljmodell (dvs. en depåförsäkring) och medger försäkringstagaren rätt att bestämma i vilka godkända tillgångsslag kapitalet ska placeras (s.k. unit linked). Tillgångarna ägs av försäkringsgivaren (XX), utan rätt för försäkringstagaren att disponera över dem eller tillgodogöra sig dem på annat sätt än genom åter-köp av kapitalförsäkringen. De tillgångar försäkringstagaren instruerat försäkringsgivaren att investera i reflekterar den enskilda försäkringens värde

vid var tidpunkt. Det finns möjlighet att belåna försäkringen hos försäkringsgivaren. Försäkringsformen med denna typ av villkor är prövad och godkänd i svensk praxis.

Belåning av kapitalförsäkring hos försäkringsgivaren har varit en etablerad och lagreglerad företeelse i Sverige under en mycket lång tid. Att den ränta försäkringstagaren betalar på ett sådant lån är avdragsgill framgår av litteraturen och har aldrig ifrågasatts. Att försäkringsgivaren är utländsk utgör självfallet inte grund för att avvika från gällande rätt. I och med att företeelsen med lån från försäkringsgivaren följer av svensk lagstiftning, finns det inte något stöd för Skatteverkets åsikter om ”genomsyn”. Enligt RÅ 2004 ref. 27 kan genomsyn inte ske i fall där rättshandlingarnas verkliga och formella innebörd sammanfaller. Av rättsfallet kan den slutsatsen dras att det inte existerar någon ”skatterättslig genomsynsmetod”, utan endast en möjlighet att inom ramen för ordinarie civilrättslig tolkning bedöma rättshandlingars verkliga innebörd. Att det vad gäller livlån verkligen är fråga om lån i civilrättslig bemärkelse framgår mycket tydligt.

Han kan inte läggas till last för att försäkringsgivaren/långivaren har begått misstag och inte bokat upp den upplupna räntan. På hans initiativ har XX nu gjort rättelse. Det första beskedet han fick från försäkringsbolaget var att räntan inte skulle bokas upp till följd av lokala redovisningsprinciper (att kontantprincipen tillämpas i fall där räntan inte erläggs kontant). Vid ytterligare förfrågan visade det sig dock att detta inte stämde. Han har låtit en oberoende auktoriserad revisor granska försäkringsbolagets bokföring och underlag med avseende på lånet och räntan. Revisorn har också granskat ränteberäkningarna och de rättade årsbeskeden (kontoutdragen) som sänts till honom. Revisorns slutsats är att den upplupna räntan är korrekt beräknad och bokförd hos försäkringsbolaget, samt att de ändrade årsbeskeden korrekt återger räntebeloppen.

Då han har en skuld till följd av lån från försäkringsgivaren är den ränta som han har erlagt avdragsgill. Eftersom Skatteverkets beslut saknar grund, följer som en konsekvens att också skattetillägget ska undanröjas. Det är i vart fall oskäligt att påföra skattetillägg vid 2004 och 2005 års taxeringar i och med att Skatteverket redan utrett frågeställningen och godkänt avdrag vid 2002 års taxering. Han har förlitat sig på Skatteverkets bedömning och deklarerat i enlighet med den.

Till stöd för sin talan har AA även ingett intyg daterat den 26 februari 2007 från BB, partner Öhrlings Pricewaterhouse Coopers AB, rättsutlåtande av den 1 december 2008 från CC, professor emeritus i försäkringsrätt och svensk ledamot av European Insurance Contract law group, och rättsutlåtande av den 17 december 2008 från DD, professor i finansrätt vid Stockholms Universitet.

Skatteverket, som vidhåller sin inställning, har vid obligatorisk omprövning inte ändrat de tidigare fattade besluten. Skatteverket anser att kostnadsersättning inte ska beviljas. Vid det fall att länsrätten helt bifaller överklagandet anser Skatteverket att kostnadsersättning kan beviljas med skäliga 30 000 kr.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av de överklagade besluten.

Länsrättens bedömning

Avdrag för skuld och ränteutgift

Skatteverket har i de överklagade besluten vägrat AA avdrag för skulder (taxeringsår 2004 – 2007) och ränteutgifter (taxeringsår 2004 –

2006) hänförliga till lån hos XX Ltd. Skatteverkets bedömning är att vad som redovisats som skuld i själva verket är ett uttag ur försäkringen och följaktligen inte ett belopp som kan användas till att minska skattepliktig förmögenhet. Vidare bedömer Skatteverket att, eftersom de redovisade räntorna inte betalats kontant utan endast lagts till skulden, de inte kan anses som avdragsgilla utgifter.

AA:s inställning i denna del är att kapitalförsäkringen och räntebetalningarna är civilrättsligt korrekta och att Skatteverket därför saknar grund för att anse skulden och ränteutgifterna vara något annat än skuld och ränteutgifter.

Fråga är således om AA har uppburit lån från XX Ltd eller om den verkliga innebörden av de rättshandlingar som företagits, så som Skatteverket anför, är att AA i själva verket har gjort uttag ur försäkringen som inte kan användas till att minska skattepliktig förmögenhet. Tillika fråga om redovisade räntor med anledning av nämnda lån utgör avdragsgilla utgifter.

Utgångspunkten i taxeringsmål vad gäller bevisbördans placering är att den som har lättast att prestera bevisning också ska åläggas det ansvaret. Detta har lett till huvudregeln att Skatteverket har bevisbördan i fråga om de rättsfakta som krävs för att påföra den enskilde en intäkt medan den enskilde har bevisbördan för de rättsfakta som krävs för att få ett avdrag. Vid ordinarie taxering krävs att relevanta rättsförhållanden görs sannolika medan det vid eftertaxering krävs att Skatteverket gör mycket sannolikt att rättsliga förutsättningar för eftertaxering föreligger.

Allmänt gäller att beskattning ska ske på grundval av rättshandlingars verkliga innebörd oavsett den beteckning de åsatts. En sådan bedömning kan avse inte bara en enskild rättshandling utan också den sammantagna

innebörden av flera rättshandlingar. Skenavtal ska inte läggas till grund för beskattningen (se t.ex. RÅ 2004 ref. 27 och RÅ 1998 ref. 19).

Av handlingarna i målen framgår bl.a. följande. Försäkringen hos XX Ltd på Isle of Man förvärvades av AA 1994. Som försäkringspremie erlades 200 000 B-aktier i YY. Försäkringsmomentet för avtalet uppgår till 5 procent av värdet av placerade medel. AA erhöll åren 1998 och 1999 kontantlån från försäkringsbolaget om 53 664 000 kr. Låneräntan om 5,7 procent har inte erlagts kontant utan nya skuldebrev har upprättats årligen. I årsbeskeden 2003 och 2004 från försäkringsbolaget är kapitalbeloppet upptaget som fordran på AA själv i försäkringen. Ränteskulden har dock inte tagits upp som fordran i försäkringen. Efter påtalande från Skatteverket har AA kontaktat försäkringsbolaget som därefter rättat årsbeskeden retroaktivt för åren 1998 – 2004. Den ackumulerade räntan framgår numera av årsbeskeden. Om AA inte återbetalar det belopp han är skyldig försäkringsbolaget kommer det att dra av den utestående summan från de tillgångar som vid en begäran om återköp av kapitalförsäkringen omvandlas till kontanter.

Länsrätten anser, i likhet med Skatteverket, att den verkliga innebörden av lånen ur kapitalförsäkringen har varit att AA skulle förfoga över den avkastning som kapitalförsäkringen genererat. Någon reell skuld har således inte förelegat. Det har i stället, på sätt Skatteverket gjort gällande, varit fråga om en disposition av AAs egna tillgångar. Eftersom syftet med lånen varit att AA skulle förfoga över medlen i kapitalförsäkringen och eftersom räntorna på lånen inte betalats, och inte heller varit avsedda att betalas utan endast lagts till skulden, har inte heller några reella ränteutgifter förelegat. Skatteverket har därmed haft fog för att vägra aktuella avdrag. (se t.ex. RÅ 1951 ref. 35 samt 1956 ref.

11).

Eftertaxering

Eftertaxering får ske om den skattskyldige i deklARATIONEN eller på annat sätt under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift och den oriktiga uppgiften föranlett att ett taxeringsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats.

Fråga är om det eftertaxeringsvis för taxeringsår 2004 funnits förutsättningar att vägra AA avdrag för de i målen aktuella skulderna samt för räntor avseende dessa skulder.

AA har anfört att Skatteverket vid taxeringen 2002, efter utredning, har godkänt avdrag för den aktuella skulden och att han därefter har förlitat sig på Skatteverkets bedömning. AA har vidare uppgett att detaljerad information om försäkringen och skulden bl.a. lämnats muntligen och att det inte är hans fel att Skatteverket saknar tjänsteanteckningar om detta. Skatteverket har å sin sida uppgett att den aktuella frågeställningen inte granskats och utretts i sin helhet, och att det bl.a. först efter förfrågan i februari 2005 inkommit kontoutdrag/årsbesked avseende den aktuella kapitalförsäkringen av vilka det framgår att den uppgivna låneskulden till försäkringsbolaget även redovisats i kapitalförsäkringen som fordran på AA.

Det har ankommit på AA att lämna de uppgifter som varit nödvändiga för att Skatteverket skulle kunna fatta ett korrekt beslut. Det framgår av utredningen i målen att väsentliga sakuppgifter avseende låne-skulden och räntebetalningarna har utelämnats. AA har inte visat att erforderliga uppgifter kommit till Skatteverkets kännedom muntligen. Länsrätten gör bedömningen att AA, genom att utelämna relevanta uppgifter, har lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringen. Grund för eftertaxering föreligger därmed. Beviskravet för eftertaxering får enligt länsrättens mening anses uppfyllt.

Skattetillägg

AA har av Skatteverket påförts skattetillägg för taxeringsåren 2004 och 2005. Länsrätten har ovan funnit att oriktig uppgift har lämnats vid 2004 års taxering. Då samma förhållanden har förelegat vid taxeringen 2005 har oriktig uppgift lämnats även det taxeringsåret. Då oriktig uppgift har lämnats föreligger grund för skattetillägg. Länsrätten anser inte att den oriktiga uppgiften kan anses ursäktlig. Inte heller framstår det som oskäligt att ta ut skattetillägget med fullt belopp.

Ersättning för kostnader

I 3 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. anges följande. En skattskyldig som i ett ärende eller mål haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövs för att ta till vara hans rätt ska efter framställning beviljas ersättning för kostnaderna om

1. den skattskyldige helt eller delvis vinner bifall till sina yrkanden i ärendet eller målet,
2. ärendet eller målet avser fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning.

AA har inte vunnit bifall till sina överklaganden. Länsrätten anser inte att målen avser en fråga av betydelse för rättstillämpningen eller att det föreligger synnerliga skäl för ersättning. AA är därför inte berättigad till ersättning för sina ombudskostnader.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 5 (Dv 3104 a).

Maria Westergren
Länsrättsfiskal

I avgörandet har även nämndemännen Zeki Bisso, Bo Klasmärk och Gun Sandqvist deltagit. Föredragande har varit Frida Molander.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga länsrättens dom/beslut skall Ni skriva till Kammarrätten i Stockholm. **Skrivelsen skall dock skickas eller lämnas till länsrätten.** Tala om varför Ni anser att domen/beslutet skall ändras och vilken ändring Ni vill ha. Sänd även med sådant som Ni anser ha betydelse och som Ni inte tidigare gett in.

- För att kammarrätten skall kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till länsrätten **inom två månader** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. För offentlig part räknas dock tvåmånaderstiden från den dag då domen/beslutet meddelades. (Angående beräkningen av tiden för överklagande, se nedan.)
- Tala om vilken dom eller vilket beslut Ni överklagar genom att anteckna länsrättens namn och målnummer.
- Underteckna skrivelsen, gör namnförtydligande samt uppge personnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Adress och telefonnummer till Er arbetsplats skall också anges samt eventuell annan adress där Ni kan nås för delgivning. Har Ni redan tidigare lämnat dessa uppgifter i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver Ni inte uppge dem igen.

- Om Ni anlitar ombud kan ombudet i stället underteckna skrivelsen. Ombudet skall sända in fullmakt i original samt uppge sitt namn, adress och telefonnummer.
- Om någon person- eller adressuppgift ändras, skall Ni utan dröjsmål anmäla ändringen till kammarrätten.

Adressen till länsrätten framgår av länsrättens dom/beslut.

Behöver Ni fler upplysningar om hur man överklagar kan Ni vända Er till länsrätten.

Sista dagen för överklagande är i regel den dag som genom sitt tal i månaden motsvarar den dag Ni fick del av domen/beslutet. Om Ni fick del av länsrättens dom/beslut t.ex. den 30 juni måste besvärshandlingen ha kommit in senast den 30 augusti. Om Ni fick del av domen/beslutet en dag med ett tal i månaden som inte finns i slutmånaden löper besvärstiden ut på slutmånadens sista dag. Om Ni fick del av domen/beslutet t.ex. den 31 juli måste besvärshandlingen ha kommit in senast den 30 september.

Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande skall skriva till Regeringsrätten. Skrivelsen ställs alltså till Regeringsrätten men skall skickas eller lämnas till kammarrätten.

Överklagandet skall ha kommit in till kammarrätten inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande skall kunna tas upp i Regeringsrätten fordras att prövningstillstånd meddelas. Regeringsrätten lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas eller om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Regeringsrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Om en part har överklagat beslutet får även motparten ge in ett överklagande, trots att den gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant (anslutnings-) överklagande skall ges in inom en månad räknat från utgången av den tidigare överklagandetiden. Ett anslutningsöverklagande förfaller om det första överklagandet återkallas eller av annan anledning förfaller. Även när det gäller anslutningsöverklagande krävs prövningstillstånd.

Skrivelsen med överklagande skall undertecknas av klaganden eller dennes ombud och inges i original samt innehålla;

1. den klagandes namn, personnummer/organisationsnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom skall adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Regeringsrätten
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen härför
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.